

Contra el poble de Catalunya: “poli malo” i “poli bueno”...

written by Joan-Pere Le Bihan | 27 d'abril de 2019

Aquest títol ja quasi seria autosuficient. Amb dos dits de front ja es veu qui és el *poli dolent* i qui és el *bo*.

És necessari que digui que el *poli dolent* són Vox i els aliats del PP o de Ciudadanos? Sembla bastant clar que són aquells que varen fer servir les clavegueres de l'Estat, modificar les lleis que no els convenien, aplicar (o no) la “Constitución” (“española”) en funció de llurs interessos partidistes o nacionalistes castellans. Aquells que amenacen amb un 155 permanent, que afavoreixen que les empreses més servils se'n vagin de Catalunya, que volen suprimir la poca immersió que queda així com la TV més plural de l'Estat. Sense parlar dels comentaris sobre el FC Barcelona i de l'empresonament sense proves del que en fou president. Aquells que contra l'opinió majoritària de juristes tant catalans com espanyols i estrangers, mantenen a la presó els polítics més honrats, coherents i fidels al programa votat pels electors.

Són aquells que, per salvar la pretesa “unitat” d'Espanya no veuen més remei que tornar a fer servir les eines de 1940.

Els poders fàctics però, no ho acaben de tenir clar: saben que aquests mètodes, que probablement en altres circumstàncies acceptarien, els pot perjudicar per la imatge retrògrada i tèrbola que Espanya mostraria a la comunitat internacional, la qual cosa acabaria perjudicant llurs interessos econòmics.

Aleshores els interessa que hi hagi un altre “poli”, el bo: aquell que ajuda a suspendre il·legalment l'autonomia, a empresonar la cúpula democràtica del país, que declara que confia en la justícia tot i ser còmplice actiu del sistema judicial espanyol (denunciat diverses vegades pel Consell d'Europa i contra el qual ja hi ha una querrela). Aquell que

ja sap que per acabar amb la llengua catalana només cal que l'anomenada immersió es continuï aplicant com ara i que diu que negociarà en el marc de la "Constitución" que, sota l'ombra del dictador, va deixar les coses "atadas y bien atadas"...

No em digueu que no heu reconegut el PSOE i el seu criat local!

És probable que hi hagi (encara) gent de bona fe en aquell partit (i en els que volen governar amb ells a Madrid). Gent que creu sincerament que Catalunya i els altres Països Catalans poden sobreviure dins un Estat de les autonomies reescalfat, re-maquillat. No saben potser que allò que els anglosaxons anomenen *Deep State* ja fa temps que impedeix que això passi.

Són aquells que, tampoc no fa gaire, parlaven d'"España plural" i que ara han amagat aquesta expressió sota la qual deia (congrés del PSOE a Suresnes el 1974): "La definitiva solución de los problemas de la naciones que integran el estado parte indefectiblemente del pleno reconocimiento del derecho de autodeterminación de las mismas". Com veieu el *Deep State* hi està ben instal·lat. Les vel·leïtats democràtiques hi són ben ofegades i els demòcrates sincers d'aquest partit han hagut de canviar-ne (Marina Geli, Ernest Maragall i un llarg etc.).

Catalunya està a l'agenda europea, en part també a l'agenda mundial si fem cas de la premsa anglosaxona. Els tribunals europeus estan a l'aguait i esperen els recursos. El president Puigdemont i part del seu Govern legítim són presents a Europa. Els presos fan mostra d'una dignitat inigualable, les seves intervencions públiques (que l'Estat, a contracor, ha hagut de consentir) no solament demostren llur fermesa sinó que ens deixen clar que només accedirem a la llibertat des de la llibertat moral que vàrem conquerir el primer d'octubre.

Acceptar d'entrar en el joc dels dos "polis" (a cops de pal o intentant mossegar la pastanaga del PSOE i aliats) és una forma de renunciar a la nostra voluntat, de renunciar a ser nosaltres mateixos.

Molts lamentem que no hi hagi prou unitat al camp de la llibertat. Malgrat tot, ens hem de mobilitzar per votar pels drets humans, pel dret d'autodeterminació. Només afegir que potser cal que intentem recordar qui són aquells que han repetit a bastament que, enfront d'un repte tan important, hem d'anar units. No descuidem que els dos polis sempre intenten posar zitzània entre els presos. No falla mai...